

Újabb gyöngyöt fűz a szálra egy bajuszos, táncos lábú ember: a Játzószínházból ismert Csanádi Tibor kedves meséje gyarapítja a mesefüzét Karácsony havában.

„Ezt a mesét felnőtt fejjel ismertem meg. Az ember, ha gyermeke születik, újra közel kerül ezekhez a csodálatos történetekhez. Fiaimmal a szokásos esti olvasgatás alkalmával került elő *A félig nyüzött bakkecske* című magyar népmese, ami mindannyiunknak azonnal megtetszett. Estéről estére újra kellett olvasnom, gyakran többször is. Napközben többféle szereposztásban elevenítettük meg fiaim nagy örömére. A bakkecske figurája volt a legnépszerűbb, a legkedveltebb. Rengeteget neveltünk rajta. Szeretettel ajánlom kicsiknek és nagyoknak!”

Csanádi Tibor

A félig nyüzött bakkecske

Volt egyszer egy öregember meg egy öregasszony, s azoknak volt három gyermekük meg egy kecskéjük. Azt a kecskét el kellett vinni legeltetni. Az öregember elküldte a legnagyobb gyermeket - Feri volt a neve -, hogy legeltesse meg a kecskét. A gyermek meglegeltette, hazavitte. Az öregember kérdezte: - Ettél-e, kecske, ittál-e? A kecske azt mondta: - Se nem ettem, se nem ittam. Akkor az ember elküldte a középső gyereket - Gyuri volt a neve -, hogy etesse meg, itassa meg a kecskét. Az is elvitte, megetette, megitatta jól, és hazavitte. Megint kérdi az öreg: - Ettél-e, kecske, ittál-e? A kecske megint azt felelte: - Se nem ettem, se nem ittam. Akkor az ember elküldte a harmadik gyereket, Pistát, hogy megetesse a kecskét.

Megetette, megitatta jól, és hazavitte. Megint kérdi az öreg: - Ettél-e, kecske, ittál-e? A kecske megint azt felelte: - Se nem ettem, se nem ittam. Akkor elküldte az öregasszonyt, hogy legeltesse meg azt a kecskét. Az is elvitte, megetette, megitatta jól, és hazavitte. Megint kérdezte az öreg: - Ettél-e, kecske, ittál-e? A kecske megint azt felelte: - Se nem ettem, se nem ittam. Akkor az öreg megharagudott. - Megállj, kecske, én is elviszlek, megetetlek, megitatlak, lássuk, nekem is így felelsz-e, hogy se nem ettem, se nem ittam! Akkor az öreg megetette, megitatta és hazavitte. Kérdezte otthon: - No, ettél-e, kecske, ittál-e? De a kecske neki is azt felelte:

- Se nem ettem, se nem ittam. Az öreg vett egy kötelet, s megkötötte egy fához a kecskét, és féligre megnyúzta. Akkor elengedte a kecskét, hogy menjen világgá. A kecske mendegélt, kiért egy erdőbe. Talált egy borzházat, és bement abba. Mikor a borz hazament, kérdezte, ki van benn a házban. Akkor a kecske azt felelte:

- Én vagyok, a féligre nyúzott bakkecske. A borz nem tudta, hogy mit csináljon, hogyan csalogassa ki a kecskét, hogy ő tudjon bemenni. Akkor elment, s elhívta a farkas komáját, és így szólt neki:

- Gyere, komám, segíts, csalogassuk ki valahogy azt a kecskét a házamból. A farkas elment, de az se bírta a házból kicsalogatni a kecskét. Akkor a borz elment a róka komához, s azt mondta:

- Gyere, komám, csalogassuk ki valahogy azt a kecskét a házamból. Elment a róka, de az se bírta

kicsalogatni. Akkor összetanakodtak, hogy még kit hívjanak oda segítségnek. A róka körülnézett, felnézett a fára, és meglátott egy szúnyogot a fa tetején. Így szólt neki:

- Gyere, szúnyog komám, hogy csalogassuk ki a féligre nyúzott bakkecskét a borz koma házából. Akkor azt mondta a szúnyog:

- Csak csendbe legyetek, én mindjárt odaszállok. A szúnyog beszállott a borz házába, és belecsípett a kecske hátába. Mindjárt kiment a házból a kecske. Úgy elszaladt, hogy még máig is szalad, ha meg nem állott. Ha a kecske el nem szaladt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

